

“वृहत्सहायः कार्यान्तं क्षोदीयानपि गच्छति ।

सम्भूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा” ॥

अत्र द्वितीयाद्धुगतेन विशेषेणार्थेन प्रथमाद्धुगतः सामान्यो
ऽर्थः सोपपत्तिकः क्रियते ।

“यावदर्थपदां वाचमेवमाधाय माधवः ।

विरराम महीयांसः प्रकृत्या मितभाषिणः” ॥*

“पृथ्वि स्थिरा भव भुजङ्गम धारयैनां

त्वं कूर्मराज तदिदं द्वितयं दधीथाः ।

दिक्कुञ्जराः कुरुत तत्त्रितये दिधीर्षा-

मार्यः करोति हरकामुक्ताततज्यं” ॥

अत्र कारणभूतं हरकामुक्ताततज्यकरणं पृथ्वीस्थैर्यादेः का-
र्यस्य समर्थकं ।

“सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदं” ।

इत्यादौ सम्पद्वरणं कार्यं सहसा विधानाभावस्य विमृश्य-
कारित्वरूपस्य कारणस्य समर्थकं । एतानि साधर्म्य उदाह-
रणानि । वैधर्म्ये यथा ।

“इत्यमाराध्यमानोऽपि क्षिप्नाति भुवनत्रयं ।

शाम्येत् प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः” ॥

अत्र सामान्यं विशेषस्य समर्थकं । “सहसा विदधीतेति”

* अत्र व्यञ्जनया विधीयमानमपि माधवस्याल्पभाषणं महत्तरस्य
स्वभावत एवाल्पभाषणमिति सामान्यगोचरसाधर्म्यज्ञानेन समर्थ्यते
इति टीका ।